

ДО УВАГИ ВИБОРЦІВ

На підставі статей 32 і 33 Законів про вибори народних депутатів УРСР та місцевих Рад при зміні виборчих місць свого перебування в період між поданням списків виборців для загального ознайомлення з днем виборів дільнична виборча комісія на прохання виборця по пред'явленню паспорта або іншого документа, які засвідчують його особу, видає виборчий бюлетень.

Враховуючи те, що списки виборців подаються для загального ознайомлення за 15 днів до виборів, виборчі бюлетені повинні бути у цей час на виборчих дільницях. Тобто, 16 лютого, той, хто збирається у тривале відраження, відпустку або з якоїсь іншої причини не може з'явитися в день виборів на голосування, може прийти на свою виборчу дільницю і проголосувати.

ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

Газета видається

з лютого 1981 року.

За інженерні кадри

ОРГАН ПАРТКОМУ, РЕКТОРАТУ, ПРОФКОМІВ ТА КОМІТЕТУ
КОМСОМОЛУ ВІННИЦЬКОГО ПОЛІТЕХНІЧНОГО ІНСТИТУТУ

№ 6 (377) П'ятниця, 9 лютого 1990 року.

Виходить раз
на тиждень

Ціна 2 коп.

На обговорення. Проект

ПОЛІТИЧНА ПЛАТФОРМА партійної організації інституту на сучасному етапі перебудови

Доля нашої країни, що стала на шлях революційного оновлення, багато в чому залежить від того, наскільки рішуче та оперативно ми будемо діяти на сучасному, виключно важливому, критичному етапі перебудови. Усвідомлюючи свою відповідальність, комуністи Вінницького політехнічного інституту вважають за необхідне чітко визначити свою політичну позицію, свою платформу дій. Її основу складає переконання в тому, що перебудова суспільства гуманного соціалізму неможлива без радикального демократичного оновлення самої партії. Партійна реформа — передумова виникнення і укріплення довіри народу до нового політичного курсу на демократизацію, умова активізації всіх здорових сил партії.

ОСНОВНІ НАПРЯМКИ РЕФОРМИ КПРС

1. Керівна роль партії не декларується ст. 6 Конституції СРСР, а базується виключно на постійній боротьбі за інтереси трудящих, ідейно-політичному керівництві процесом перебудови, ролі лідера в створенні громадянського суспільства, правової держави.
2. Проведення реформи ідеології — від партії, ідеологічною основою якої є догматизований марксизм-ленінізм, — до партії, озброєної марксистсько-ленінською теорією, що діалектично розвивається, використовуючи передові досягнення людської думки.
3. Від партії, що відстоює однопартійність — до партії, здатної діяти в союзі з незалежним прогресивним рухом народу, іншими партіями, на основі прийняття Закону СРСР про партії і суспільні організації.
4. Від партії — авангарду трудящих мас, до партії — авангарду тих прошарків трудящих, які мають і відстоюють чіткі орієнтації на перебудову, виходять з соціалістичного вибору і реалізують його.
5. Від партії «монолітної єдності», в якій члени — дисципліновані виконавці — до партії, у якій на основі обговорення платформ складається єдність дій і свідомо партійна дисципліна, політична творчість та відповідальність.
6. Від партії, в якій Ленінський принцип демократичного централізму деформовано в принцип бюрократичного централізму — до партії, що утверджує широку демократію, яка передбачає: забезпечення дійсного плюралізму думок в партії і можливості при допомозі організаційних засобів відстоювати ці думки, критикувати прийняті рішення; розвиток гласності та відкритості в діяльності партійних організацій; захист прав меншості та реальних гарантій відстоювати свої позиції; проведення прямих, таємних, альтернативних виборів секретарів, членів партійних бюро та

комітетів на зборах, конференціях, з'їздах і делегатів конференцій, з'їздів на зборах партійних організацій; закріпити можливість створення горизонтальних структур в партії, наприклад, об'єднань за цільовими, функціональними, професійними та іншими інтересами, вивести органи партійного контролю та засоби масової інформації з підпорядкування виконавчих органів партії, зробити їх підзвітними тільки з'їзду або конференції, несумісність членства в партії, з тим більше перебування в складі керівних органів та в апараті з якимись привілеями у постачанні, санаторно-курортному та лікувальному забезпеченні, наданні житла; замінити номенклатурну систему виборів, конкурсами та іншими демократичними механізмами підбору кадрів; кадрові перестановки на рівні Політбюро, секретарів ЦК КПРС повинні обговорюватися в партії, державі.

7. Передбачити в проекті нового Статуту КПРС підвищення ролі первинної організації, як дійсної основи партії, реально впливаючої на вироблення політичних рішень, маючої право остаточного вирішення питань про прийом до лав КПРС, контролю за витратами партійних коштів і використання на власний розгляд не менше 50 відсотків членських внесків, положення про можливість перебувати на керівних виборних посадах від ЦК до райкому тільки до 65 років.

Закріпити в Статуті право первинної парторганізації на висунення і відкликання своїх представників з складу виборних органів всіх рівнів.

8. Вважати обов'язковим щорічно інформувати комуністів про бюджет партії і витрати парткомів всіх рівнів.

9. Найближчим завданням партії вважаємо проведення позачергового з'їзду, необхідного для здійснення прориву до демократизації внутріпартійного життя, консолідації комуністів, подолання кризи довіри до партії.

Залучити до підготовки матеріалів XXVIII з'їзду КПРС представників первинних партійних організацій. Надрукувати проекти документів (в тому числі альтернативних) до XXVIII з'їзду КПРС для їх попереднього обговорення в первинних партійних організаціях.

НАЙВАЖЛИВІШІ ЗАВДАННЯ ПАРТІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ВПІ.

1. Активна участь викладачів, співробітників і студентів у дискусії по проектах нового Статуту КПРС, в обговоренні проектів законів про власність, землю, підприємства, пресу.
2. Подальший розвиток взаємодії з громадськими

організаціями, в тому числі НРУ за перебудову, та іншими самодіяльними об'єднаннями, конструктивне рішення питань демократизації життя інституту, розвитку студентського самоврядування, докорінного оновлення системи підготовки інженерів і розвиток наукових досліджень, соціальних проблем студентів, викладачів та співробітників.

3. Дієва участь у передвиборній кампанії: сприяння висуненню до Рад і підтримка чесних та порядних людей, що активно мислять і діють в інтересах перебудови; оволодіння практикою політичної боротьби на виборах, новими підходами в пропаганді та агітації; організаційно-політичне забезпечення проведення виборів у відповідності із законами УРСР. Підтримуючи ідею комітетів громадського самоврядування за місцем проживання, вважаємо необхідним її реалізацію забезпечити після проведення виборів до місцевих Рад.

4. Всесірне сприяння створенню необхідних умов для реалізації Закону УРСР про мови, розширення сфери функціонування української мови і розвитку української культури. Забезпечення у цій роботі консолідації громадських організацій, самодіяльних об'єднань та рухів. Створення атмосфери поваги до російської мови та культури, забезпечення необхідних умов для задоволення культурних потреб студентів, викладачів і співробітників усіх національностей. Розвиток інтернаціональних зв'язків з іншими вузами союзних і автономних республік, інших країн.

Турбуючись про розвиток національної самосвідомості, партійна організація інституту заявляє рішуче «Ні» націоналізму, шовінізму, різним проявам екстремізму та антирадянщини.

5. Підвищення відповідальності комуністів за здійснення реформи вищої школи, за ефективну підготовку спеціалістів на договірній основі з підприємствами, за створення системи цільової підготовки, починаючи з профорієнтації і закінчуючи підвищенням кваліфікації; за розробку і впровадження нової системи викладання суспільних наук, в тому числі курсів історії та культури України, історії та теорії світової і вітчизняної культури та ін., які сприяють гуманізації освіти; за впровадження госпрозрахунку у науково-дослідну роботу; за особисту участь в діалогах зі студентами з найважливіших проблем життя нашої країни, республіки, інституту.

Проект політичної платформи ВПІ підготовлений
робочою групою парткому.

В дискотеку — стробом?

Зараз адміністрація інституту готує наказ, що регламентує роботу студентських клубів, згідно якого дозволяється проводити вечори відпочинку (дискотеки) тільки за заявками академічних груп, з набором усіх відповідних підписів.

Чим же викликане повернення до старої, давно непопулярної системи культурних заходів під наглядом куратора?

В новорічну ніч у вестибюлі гуртожитку номер 1 сталася бійка. Не буду вдаватися в подробиці, щоб не ускладнювати й без того непрості стосунки з іноземними студентами. Причиною бійки оголошено проведення новорічної дискотеки в клубі «Айвенго». Нага-

даю, що це була безкоштовна дискотека студентів гуртожитку. Логічно, що в таких умовах порядком забезпечує студентський комітет, але цього разу представників студентів на місці не було. І все-таки уже 2 січня адміністрація вирішила закрити всі дискотеки, як розсадники пошесті (раніше додавали — антирадянської). Метод старий, випробуваний.

Минулого року я був у Харкові, де проходила виставка Сальватора Далі. У великій черзі, з-за якої не потрапив до залу, сталася бійка.

Хто винен у цьому? Звичайно ж, не художник, а ті, хто затіяв бійку. Виставку у Харкові

після тієї бійки не закрили, а от наш дискотека з 2 січня на замку, хоч з дня його заснування в 1979 році тут ніхто ні з ким не бився.

Мушу сказати, що ми не можемо нести відповідальність за всіх, хто прийде до нас. Серед молодих завжди знайдеться один-два дурні, які можуть по дорозі завітати в гуртожиток. На дискотеці ми забезпечуємо порядок. Тим часом, усі неприємності, як правило, відбуваються у вестибюлях.

Вогнище культури, котре само потребує захисту і підтримки, чомусь звинувачується у всіх соціальних нещастях.

Секретар комітету комсомолу пропонує фі-

нансувати дискотеки повністю з фондів інституту. Ідея цікава, але якщо її реалізувати, то не буде критерію оцінки працівників дискотек. Пропонуваний Г. Сиваком план проведення дискотек на замовлення груп — нерелеванний, оскільки групи малі, проводити дискотеки для 25 чоловік при 50—60 посадочних місцях — нерентабельно. В принципі ми за дискотеки, як за одну з форм роботи, якщо буде на це бажання студентів.

Згадаю трохи історію клубу «Айвенго».

Нинішній колектив склався в 82—85 роках і завжди був пропагандистом року — народної музики XX століття. Ми про-

вели капітальний ремонт, що без будь-якої допомоги тривав два з половиною роки, створили унікальну апаратуру, що оцінюється в 14 тисяч карбованців; і все це заважає, за кошти, зароблені дискотекою. Влітку і восени ми виїздили в «турне» до будівельних і сільгосподарських загонів інституту, регулярно влаштовували інститутські дискотеки і знову, зауважте, безкоштовно. А тепер закрити?

Звичайно, адміністрація легше, вона на дискотеку не ходить, але ж студентам без неї нікуди подітися, вони ще молоді, вони йдуть сюди, як правило, вдвох.

Пропоную такий план роботи дискотеки: керують

нею факультети і клуб інституту. Дискотеки проводяться за заявками груп або в дні, погоджені з адміністрацією, з продажем входних квитків тільки тим, хто має студентський білет. За порядок в клубі відповідає його рада, за порядок у вестибюлі гуртожитку — інститутський ОКОД.

Якщо ж буде заборонено проведення платних дискотек, це підірве і без того їхнє слабе фінансове становище, а найголовніше — позбавить нас можливості регулярно працювати для студентів, без чого наше перебування в «Айвенго» стає непотрібним і безглуздим.

Б. РОЗІН,
голова клубу «Айвенго».

Кандидат у депутати міської Ради народних депутатів по Ленінському виборчому округу № 53 Данилюк Юрій Степанович

Юрій Степанович Данилюк народився в с. Красне Тиврівського району Вінницької області 2 травня 1935 року в робітничій сім'ї. Освіта вища — у 1960 році закінчив Марійський політехнічний інститут. Має вчений ступінь кандидата технічних наук, працює професором кафедри обчислювальної техніки.

Трудову діяльність розпочав інженером у 1960 році. Потім працював асистентом, доцентом, деканом факультету та проректором Марійського політехнічного інституту. З 1975 року — у Вінницькому політехнічному інституті. Очолював кафедру обчислювальної техніки та деканат вечірнього факультету, а з 1978 по 1981 рік був секретарем парткому інституту. В грудні 1986 року очолив факультет обчислювальної техніки. На цих посадах Юрій Степанович брав і зараз бере активну участь

в становленні інституту, організації обчислювального центру, будівництві учбово-лабораторного корпусу, студентських гуртожитків, ідальні, житлових будинків для співробітників, розвитку студентського самоврядування тощо.

Як фахівець, викладач і вихователь користується заслуженою повагою співробітників та студентської молоді. Колектив факультету обчислювальної техніки висунув Юрія Степановича кандидатом у депутати Вінницької міської Ради народних депутатів по Ленінському виборчому округу № 53.

Він вважає, що предметом першочергової уваги і турботи кожного депутата мають бути:

— людина, її життя, турботи і законні інтереси, які є найвищим пріоритетом, і які депутат повинен відстоювати за будь-яких обставин;

абсолютне верховенство закону для всіх і кожного, незалежно від посади, партійності, національності і суспільного стану;

— демократичні принципи вирішення всіх питань, плюралізм думок, повна і обов'язкова гласність;

— активна участь у вирішенні всіх питань, які виникають в діяльності ради народних депутатів.

На цих положеннях і ґрунтується передвиборна платформа кандидата, в якій чільне місце займають питання виховання підрастаючого покоління, захист його соціально-економічних і політичних прав та свобод, забезпечення можливостей одержати освіту за бажанням та здібностями, охорону здоров'я, піднесення культури, етико-моральних норм поведінки, що базуються на національних традиціях та гуманістичних набутках всього людства.

Кандидат у депутати міської Ради народних депутатів по виборчому округу № 51 Лежнюк Петро Дем'янович

ЛЕЖНЮК Петро Дем'янович народився в 1946 році в с. Дрозів Ровенської області в сім'ї службовця. Після закінчення середньої школи за комсомольською путівкою працював в будівельно-монтажному поїзді м. Кокчедав. В 1970 році закінчив Львівський політехнічний інститут за спеціальністю інженер-електрик і по розподілу направлений в Вінницький політехнічний інститут. З того часу, за винятком двох років служби командиром радіовзводу в Радянській Армії, працює в ВПІ асистентом, старшим викладачем, доцентом кафедр електричних систем і електричних станцій. В 1979 році успішно закінчив аспірантуру при Московському енергетичному інституті.

В своїй викладацькій роботі завжди прагне до творчості, широкого застосування прогресивних методів

та технічних засобів навчання. Старається бути в курсі всіх молодіжних проблем, завжди готовий відгукнутися порадою, прийти на допомогу. Вчить творчості і самостійності в пошуку рішень, критичному інженерному мисленні, практичній спрямованості досліджень.

Викладацьку діяльність поєднує з науково-дослідною роботою. Опублікував понад вісімдесят наукових праць. Завершує роботу над докторською дисертацією, в якій розробляє проблеми підвищення надійності електропостачання і зниження втрат енергії в електричних мережах. Успішне вирішення цього завдання може стати серйозною альтернативою будівництву атомних станцій. Підтримує тісний зв'язок з виробництвом. Виконує госпдоговірні роботи для підприємств Вінницької області

і країни. Його наукові розробки впроваджуються зі значним економічним ефектом, демонструвалися на ВДНГ СРСР і УРСР, де відзначалися медалями.

Безпартійний. Бере активну участь в профспілковій роботі, проводить значну лекційну і просвітительську роботу серед населення міста і області.

Колеги по праці і студенти енергетичного факультету висунули П. Д. Лежнюка кандидатом в депутати Вінницької міської Ради народних депутатів, як людину ініціативну, нестандартно мислячу, наполегливу в досягненні мети, активної життєвої і громадської позиції. Своїми справами він показав компетентність, вміння глибоко вникати в суть проблем, схильність до сміливих і конструктивних перетворень.

Кандидат у депутати міської Ради народних депутатів по Ленінському виборчому округу № 60 Онофрійчук Віктор Васильович

Віктор Васильович Онофрійчук народився 18 березня 1965 року в с. Іваців Калинівського району Вінницької обл. в сім'ї робітника. Після закінчення восьми класів Іванівської середньої школи № 1 в 1980 році поступив до Барського автомобільно-шляхового технікуму, який закінчив в 1984 році.

Після закінчення технікуму працював слюсарем на Калинівському тарному комбінаті. В 1984 році був призваний до лав Радянської Армії. За період військової служби був секретарем комсомольської організації роти. Неодноразово відзначався керівництвом військової частини.

Після закінчення військової служби в 1986 році Віктор працював на комбінаті «Вінницяшляхзалізобетон» на посаді старшого інженера - меха-

ніка, де зарекомендував себе конкретними справами, як ділова цілеспрямована людина. Йому доручались найважливіші виробничі завдання, з якими він завжди успішно справлявся, виявляючи при цьому творчу ініціативу і неординарність мислення.

В 1987 році Онофрійчук Віктор поступив на підготовче відділення Вінницького політехнічного інституту. Після успішного закінчення підготовчого відділення був зарахований на 1-й курс машинобудівного ф-ту Вінницького політехнічного інституту, де і навчається зараз.

З перших студентських днів Віктор почав виявляти значні організаторські здібності в громадських справах факультету, став відмінником навчання.

У Віктора загострене почуття справедливості, обов'язку по відношенню до своїх товаришів, за що і користується в колективі заслуженим авторитетом. Колектив академічної групи другий строк підряд обирає Віктора старостою групи.

Головними завданнями своєї діяльності Віктор вважає підвищення політичної активності студентів, розвиток студентського самоврядування.

Доля перебування залежить від молоді. Той, хто дивиться в майбутнє, опирається сьогодні на молодь.

Колектив машинобудівного факультету висунув Онофрійчука Віктора Васильовича кандидатом у депутати міської Ради народних депутатів по Ленінському виборчому округу № 50.

Інформаційний калейдоскоп

ВІДБУЛОСЬ чергове засідання вченої ради інституту, яка затвердила план своєї роботи на II-й квартал року, розглянула підсумки виробничої практики студентів за минулий рік і виконання заходів по поліпшенню практичної підготовки спеціалістів. Прийнято постанову про посилення роботи, спрямованої на попередження нещасних випад-

ків і виробничого травматизму в усіх інститутських підрозділах. **С**ЕКЦІЯ «Вища освіта на шляхах перебудови» створюється на Виставці досягнень народного господарства УРСР. Вінницькому політехнічному інституту доручено очолити роботу по підборі відповідних матеріалів та експонатів для цієї секції в межах усієї республіки.

ДО інституту надійшло нове положення про державний екзамен з суспільних дисциплін. Одержавши двійку, студент не має права зразу перездавати на кращу оцінку, але допускається до захисту дипломного проекту. Правда, він при цьому не здобуває диплома. Диплом йому вручається лише після складання державного екзамена. А екзамен можна скла-

дати впродовж трьох років, але не раніше, ніж через три місяці після попередньої спроби. **У** СТУДЕНТСЬКІХ гуртожитках не мають права мешкати сторонні особи, розташовуватись інші організації, служби, лабораторії. Спеціальним рішенням Міністерства УРСР вони мають бути виселені до 30 квітня 1990 року.

НАДЗВИЧАЙНА поїздка сталася у студентів з політехнічного інституту м'ясомолочного технікуму. Студент з Афганістану вбив радянського студента. Ведеться слідство, історія набула розголосу, обростає вигадками, легендами.

перебільшеннями. В цьому зв'язку прийнято рішення про евакуацію афганських студентів в інші регіони республіки. Міняють адреси свого подальшого навчання п'ятнадцять студентів нашого інституту.

Редактор І. ВОЛОШЕНЮК.